

Jeg skulde derefter fremsætte Forslag til Pensionslov for Postvæsenet og Forslag til Pensionslov for Telegrafvæsenet. Hvad det første angaar, er det jo bekendt for det høje Ting, idet dette Lovforslag blev fremsat i Fjor, men paa et senere Stadium, saaledes at det ikke lykkedes at tilvejebringe Loven, forinden Samlingen var sluttet. Imidlertid mødte Forslaget den Gang saa stor Velvilje fra forskellige Sider i Folketinget, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at det nu, da Lovforslaget fremsættes flere Maaneder tidligere, end Tilfældet var i Fjor, vil lykkes det høje Ting og det Udvalg, der kommer til at beskæftige sig med denne Sag, at bringe den til Ende, idet jeg haaber, at den villige Stemning, der var for det i Fjor, ikke maa have tabt sin Kraft i Aar. Forslaget er overensstemmende med Forslaget i Fjor, men det ledsages i Aar af Forslag til Lov om Pension til Telegrafvæsenet. Telegrafvæsenet er jo en Etat, som langt fra tæller saa mange Medlemmer som Postvæsenet, men jeg har ikke kunnet se, at det vilde være rigtigt og retfærdigt at fremsætte Forslag til Pensionslov for Postvæsenet uden tillige at fremsætte Forslag om Pension til denne meget mindre Etat, der dog virkelig har Krav paa, at man tager det samme Hensyn til den. Jeg har ment, at det ikke vilde være rigtigt, hvis der var Tid til at faa dem begge med, da kun at tage det ene Forslag, og jeg mener, at min Forgænger har haft ganske den samme Mening som jeg, men at han i Fjor ikke har ønsket at opholde Forslaget om Pensionslov for Postvæsenet for at faa Forslaget til Pension for Telegrafvæsenet med. Men i Aar har der været Tid dertil; jeg har beskæftiget mig dermed saa tidligt, at jeg har kunnet faa det færdigt nu, saa at begge Forslag kunne komme frem et Par Maaneder før, end Tilfældet var i Fjor, da alene Forslaget til Pension for Postvæsenet forelaa. Jeg kunde henholde mig til, hvad der blev udtalt af den forrige Indenrigsminister, da han forelagde Lovforslaget i Fjor, da der ikke er foregaaet nogen Forandring i Forslagets Indhold. For Postvæsenets Vedkommende er det saaledes, at af fire Lønningsklasser nu faar kun en Tredjedel Bestalling og efter

10 Aars Tjeneste i Klassen faa de Pensionsberettigelse, og af Postbudene er der, naar undtages en Snes gamle Postbude her i Kjøbenhavn, som i Henhold til en gammel Lov have Pensionsberettigelse, ingen af de flere Tusinde, hvorom der er Tale, der har Pensionsberettigelse. Man har hidtil maattet nøjes med at pensionere dem ved det Tilskud til deres Lønninger af 5pCt., som Statskassen godskriver dem aarligt, i Forbindelse med Understøttelsen, som ydes dem og i øvrigt altid beredvilligt er blevet ydet dem paa Finansloven. Men for det første er denne Understøttelse, lagt til denne Selvpensionering, dog ikke saa vidtgaende som den Pension, der vil blive dem til Del efter nærværende Lovforslag. Jeg skal nævne, at efter det nærværende Lovforslag vil et kjøbenhavnsk Postbud med en Løn af 1,600 Kr., naar han er 66 Aar gammel, faa 1,067 Kr. i Pension, et Provispostbud med 1,100 Kr. vil i samme Alder faa en Pension af 733 Kr. Saa langt naar man ikke op ved Selvpensionering i Forbindelse med Tilskud paa Finansloven, og det vil altsaa være en virkelig Forbedring for de paagældende, naar denne Lov bliver gennemført. Det vil dernæst tillige være meget ønskeligt for dem, at faa en lovhjemlet Ret til Alderdomsforsørgelse eller Pension i Stedet for som nu at være henviste til at søge den Understøttelse paa Finansloven, som man jo ganske vist altid har ydet dem. Dertil kommer endelig, at Administrationen nu maa være meget nøjeregnende med at afskedige gamle og svagelige Folk, da der ikke findes nogen Pensionslov, medens man naturligvis, naar vi have en Pensionslov, vil være anvist paa at give de Folk deres Afsked, som i Virkeligheden ere saaledes stillede med Hensyn til Alder og Helbreds-tilstand, at Etaten ikke længer er vel tjent med at have dem i sin Tjeneste. — Heraf følger, at økonomisk set faar Lovforslaget ikke nogen overordentlig stor Betydning for Statskassen; nogen Betydning faar det, men en større Betydning faar det for de paagældende, som det vil komme til gode, idet det giver dem mere, end de nu have Ret til, og ogsaa mere, end de nu have Ret til, i Forbindelse med de Tillæg, de kunne faa gennem Understøttelse, men